

PROCEDURA UDZIELANIA POMOCY PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ ZESPOŁU SZKOŁY PODSTAWOWEJ I PRZEDSZKOLI W KOPANICY

Podstawa prawna:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U.z dnia 25 sierpnia 2017r., poz.1591).
2. Ustawa Prawo Oświatowe z dnia 14 grudnia 2016r., art. 47, pkt.5 (Dz. U. z 2017r. poz. 59 i 949).
3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz. U. z dnia 24 sierpnia 2017r. poz. 1578).

1. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna udzielana uczniowi w szkole polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia i czynników środowiskowych wpływających na ich funkcjonowanie w szkole, w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz środowisku społecznym, wynikających w szczególności z:

- niepełnosprawności,
- niedostosowania społecznego,
- zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
- zaburzeń zachowania lub emocji,
- szczególnych uzdolnień,
- specyficznych trudności w uczeniu się,
- deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych,
- choroby przewlekłej,
- sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
- niepowodzeń edukacyjnych,
- zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobu spędzania wolnego czasu, kontaktami środowiskowymi,
- trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, edukacyjnego tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.

2. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna udzielana w szkole polega również na wspieraniu rodziców, nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych w celu zwiększenia efektywności pomocy psychologiczno – pedagogicznej udzielanej uczniom.

3. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna jest udzielana rodzicom i nauczycielom w formie porad, konsultacji, warsztatów, szkoleń.

4. Pomoc psychologiczno – pedagogiczną organizuje dyrektor szkoły.

5. Pomocy psychologiczno – pedagogicznej w szkole udzielają nauczyciele oraz specjaliści wykonujący w szkole zadania z zakresu pomocy psychologiczno – pedagogicznej, w szczególności psycholodzy, pedagodzy, logopedzi, doradcy zawodowi i terapeuci pedagogiczni, zwani dalej „specjalistami”.

6. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna jest organizowana i udzielana we współpracy z:

- rodzicami uczniów,
- poradniami psychologiczno – pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi,
- placówkami doskonalenia nauczycieli,
- innymi szkołami i placówkami,
- organizacjami pozarządowymi oraz innymi instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci, młodzieży.

7. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna w szkole jest udzielana z inicjatywy:

- ucznia,
- rodziców ucznia,
- dyrektora szkoły,
- nauczyciela, specjalisty, prowadzących zajęcia z uczniem,
- pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania lub higienistki szkolnej,
- poradni psychologiczno – pedagogicznej,
- asystenta edukacji morskiej,
- asystenta nauczyciela lub osoby, o której można w art. 15 ust.2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016r. – Prawo oświatowe lub asystenta wychowawcy świetlicy, o którym mowa w art. 15 ust. 7 ustawy,
- pomocy nauczyciela,
- pracownika socjalnego,

- asystenta rodziny,
- kuratora sądowego,
- organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotu działającego na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży,

8. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno – pedagogiczną, odpowiednio nauczyciel lub specjalista niezwłocznie udzielają uczniowi pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym wychowawcę klasy.

9. Wychowawca informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno – pedagogiczną w trakcie ich bieżącej pracy z uczniem – jeśli stwierdzi taką potrzebę oraz we współpracy z nauczycielami, specjalistami planuje i koordynuje pomoc psychologiczno – pedagogiczną w swojej klasie w ramach zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów oraz bieżącej pracy z uczniem.

10. W szkole pomoc psychologiczno – pedagogiczna jest udzielana w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów, specjalistów formie:

- zajęć rozwijających uzdolnienia,
- zajęć rozwijających umiejętności uczenia się,
- zajęć dydaktyczno – wyrównawczych,
- zajęć specjalistycznych: korekcyjno – kompensacyjnych, logopedycznych, rewalidacyjnych, rozwijających kompetencje emocjonalno – społeczne oraz innych zajęć o charakterze terapeutycznym,
- zajęć związanych z wybraniem kierunku kształcenia i zawodu, zindywidualizowanej ścieżki kształcenia (konieczna jest opinia publicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej, z której wynika potrzeba objęcia ucznia pomocą w tej formie),
- porad i konsultacji,
- warsztatów.

11. W przypadku stwierdzenia przez wychowawcę klasy, że konieczne jest objęcie ucznia pomocą psychologiczno – pedagogiczną w formach, o których mowa w pkt.10 dyrektor szkoły ustala formy udzielania pomocy, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w których poszczególne formy będą realizowane.

12. O ustalonych dla dziecka formach, sposobach, wymiarze i okresie udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej wychowawca klasy informuje na piśmie rodziców lub opiekunów prawnych.

13. Liczebność grup uczniowskich:

- zajęcia rozwijające uzdolnienia organizuje się dla uczniów szczególnie uzdolnionych oraz prowadzi się przy wykorzystaniu aktywnych metod pracy. Liczba uczestników zajęć wynosi do 8.

- zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze organizuje się dla uczniów mających trudności w nauce, w szczególności, dla tych, którzy nie potrafią poradzić sobie z wymaganiami edukacyjnymi wynikającymi z podstawy programowej kształcenia ogólnego dla danego etapu edukacyjnego. Liczba uczestników nie może przekroczyć 8.

- zajęcia korekcyjno – kompensacyjne organizuje się dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się bądź uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi. Liczba uczestników zajęć wynosi do 5.

- zajęcia logopedyczne organizuje się dla uczniów z deficytami kompetencji i zaburzeniami sprawności językowych. Liczba uczestników nie może przekroczyć 4.

- zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno – społeczne organizuje się dla uczniów przejawiających trudności w funkcjonowaniu społecznym. Liczba uczestników zajęć nie może przekroczyć 10, chyba że zwiększenie liczby uczestników jest uzasadnione potrzebami uczniów.

- Inne zajęcia o charakterze terapeutycznym organizuje się dla uczniów zaburzeniami utrudniającymi funkcjonowanie społeczne. Liczba uczestników nie może przekroczyć 10.

- Zajęcia rewalidacyjne organizuje się dla uczniów posiadających orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego ze względu na stwierdzoną niepełnosprawność

- Zajęcia indywidualne organizuje się dla uczniów posiadających orzeczenia o potrzebie kształcenia indywidualnego.

14. Godzina zajęć, o których mowa w pkt. 11 wynosi 45 minut. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się prowadzenie zajęć specjalistycznych w czasie krótszym lub dłuższym niż 45 minut, zachowując ustalony dla ucznia łączny tygodniowy czas tych zajęć.

15. Zajęcia wymienione w pkt. 10, prowadzi się z wykorzystywaniem aktywizujących metod pracy.

16. Zajęcia rozwijające uzdolnienia, zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się, zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze oraz zajęcia specjalistyczne prowadzą nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje odpowiednio do rodzaju zajęć.

17. Do zadań nauczycieli i specjalistów w szkole należy w szczególności:

- rozpoznawanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów,
- określanie mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań oraz ich możliwości,
- rozpoznawanie przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, uczniów tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie uczniów i ich uczestnictwo w życiu szkoły,
- podejmowanie działań sprzyjających rozwojowi ich kompetencji oraz potencjału w celu podnoszenia efektywności uczenia się i poprawy ich funkcjonowania,
- współpraca z poradnią w procesie diagnostycznym, w szczególności w zakresie oceny funkcjonowania uczniów, barier i ograniczeń w środowisku utrudniającym funkcjonowanie uczniów oraz planowania dalszych działań.

18. Wychowawca klasy oraz nauczyciele lub specjaliści, planując udzielanie pomocy psychologiczno – pedagogicznej współpracują z rodzicami uczniów w zależności od potrzeb oraz innymi podmiotami.

19. W przypadku uczniów objętych pomocą psychologiczno – pedagogiczną wspierają nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych w dostosowaniu sposobów i metod pracy do możliwości psychofizycznych ucznia.

20. Nauczyciele i specjaliści udzielający pomocy psychologiczno – pedagogicznej uczniom w formach wymienionych w pkt. 10 oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski do dalszej pracy.

21. W przypadku, gdy uczeń był objęty pomocą psychologiczno – pedagogiczną w szkole, odpowiednio wychowawca klasy, planując dalsze udzielenie pomocy uwzględnia wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania.

22. W przypadku, gdy z wniosków, o których mowa w pkt. 20, wynika, że mimo udzielanej pomocy psychologiczno – pedagogicznej w szkole nie następuje poprawa funkcjonowania ucznia, dyrektor szkoły, za zgodą rodziców ucznia występuje do publicznej poradni

z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia zarówno w stosunku do ucznia posiadającego opinię lub orzeczenie, jak nie posiadającego.

23. Wniosek o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia zawiera informacje o:

- rozpoznanych indywidualnych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych, możliwościach psychofizycznych ucznia oraz potencjale rozwojowym ucznia,
- występujących trudnościach w funkcjonowaniu ucznia lub szczególnych uzdolnieniach ucznia,
- działaniach podjętych przez nauczycieli i specjalistów w celu poprawy funkcjonowania ucznia w szkole, formach pomocy psychologiczno – pedagogicznej udzielanej uczniowi w szkole, okresie ich udzielania oraz efektach podjętych działań i udzielanej pomocy,
- wnioskach dotyczących dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

24. Dla ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, opinię poradni, stosuje się powyższe zasady, z tym, że przy planowaniu udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej uwzględnia się także zalecenia zawarte w orzeczeniach lub opiniach. Sposób realizacji nauczania indywidualnego określa: rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego dzieci i indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży (Dz.U. Dz dnia 29 sierpnia 2017 r. poz.1616).

25. Dla ucznia posiadającego **orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego**:

1. Zespół nauczycieli uczących w danym oddziale oraz specjaliści prowadzący zajęcia z uczniem po dokonaniu wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia, uwzględniając diagnozę i wnioski sformułowane na jej podstawie oraz zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, we współpracy, w zależności od potrzeb, z poradnią psychologiczno – pedagogiczną, w tym poradnią specjalistyczną, pod kierownictwem **pedagoga szkolnego** opracowuje dla ucznia, na dany etap edukacyjny indywidualny program edukacyjno – terapeutyczny (**IPET**), który określa:

- zakres i sposób dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich metod i form pracy z uczniem oraz okres ich udzielania i wymiar godzin,
- zintegrowanie działania nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem ukierunkowane na poprawę funkcjonowania ucznia, w tym – w zależności od potrzeb – na komunikowanie się z uczniem z otoczeniem z użyciem wspomagających

i alternatywnych metod komunikacji oraz wzmacnianie jego uczestnictwa w życiu szkolnym organizując dla ucznia niepełnosprawnego działania o charakterze rewalidacyjnym, dla ucznia niedostosowanego społecznie działania o charakterze resocjalizacyjnym, dla ucznia zagrożonego niedostosowaniem społecznym działania o charakterze socjoterapeutycznym,

- działania wspierające rodziców ucznia oraz – w zależności od potrzeb – zakres współdziałania z poradniami psychologiczno – pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi, placówkami doskonalenia nauczycieli, organizacjami pozarządowymi, innymi instytucjami oraz podmiotami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży, również ze specjalnymi ośrodkami szkolno – wychowawczymi, młodzieżowymi ośrodkami wychowawczymi i młodzieżowymi ośrodkami socjoterapii,

- zakres współpracy i specjalistów z rodzicami ucznia w realizacji przez szkołę lub zadań: realizację zaleceń zawartych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, warunki do nauki, sprzęt specjalistyczny, środki dydaktyczne, zajęcia specjalistyczne, inne zajęcia odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne ucznia oraz możliwości psychofizyczne, w szczególności zajęcia rewalidacyjne, resocjalizacyjne, socjoterapeutyczne, integracje uczniów ze środowiskiem rówieśniczym, w tym z uczniami niepełnosprawnymi, przygotowanie uczniów do samodzielności w życiu dorosłym,

- w przypadku uczniów niepełnosprawnych – w zależności od potrzeb – rodzaj i sposób dostosowania warunków organizacji kształcenia do rodzaju niepełnosprawności ucznia, w tym zakresie wykorzystywania technologii wspomagających kształcenie,

- w zależności od indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia wskazanych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego lub wynikających z wielospecjalistycznych ocen, wybrane zajęcia edukacyjne, które są realizowane indywidualnie z uczniem lub w grupie liczącej do 5 uczniów,

- zajęcia rewalidacyjne, resocjalizacyjne i socjoterapeutyczne oraz inne zajęcia odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne, a także w przypadku ucznia klasy VII-VIII szkoły podstawowej – zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego, zajęcia z wyborem kierunku kształcenia i zawodu realizowane w ramach pomocy psychologiczno – pedagogicznej.

2. Zespół, co najmniej dwa razy w roku szkolnym dokonuje okresowej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia, z uwzględnieniem efektywności programu, w miarę potrzeb modyfikuje program we współpracy z poradnią psychologiczno – pedagogiczną, w tym poradnią specjalistyczną, a także za zgodą rodziców z innymi specjalistami.

3. Wielospecjalistyczne oceny uwzględniają w szczególności:

- indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne, mocne i słabe strony, predyspozycje, zainteresowania i uzdolnienia ucznia,
- w zależności od potrzeb, zakres i charakter wsparcia ze strony nauczycieli, specjalistów, asystentów lub pomocy nauczyciela,
- przyczyny niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu ucznia, w tym bariery i ograniczenia utrudniające funkcjonowanie i uczestnictwo w życiu szkolnym.

4. Program opracowuje się w terminie do 30 września każdego roku szkolnego, w którym uczeń rozpoczyna kształcenie od początku roku szkolnego albo w ciągu 30 dni od dnia złożenia w szkole orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego.

5. Spotkania zespołu odbywają się nie rzadziej niż dwa razy w roku szkolnym, w którym mogą uczestniczyć: na wniosek dyrektora szkoły przedstawiciel poradni psychologiczno – pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej, asystent rodziny lub pomoc nauczyciela. Na wniosek lub za zgodą rodzica lekarz, psycholog, pedagog, logopeda lub inny specjalista, a także rodzice ucznia mają prawo uczestniczyć w spotkaniach zespołu, a także w opracowaniu i modyfikacji programu oraz dokonywaniu wielospecjalistycznych ocen.

6. Wychowawca ucznia w imieniu dyrektora szkoły zawiadamia pisemnie rodziców ucznia o terminie każdego spotkania zespołu i możliwości uczestniczenia w tym spotkaniu.

7. Rodzic otrzymuje wielospecjalistyczną ocenę oraz IPET (kopie dokumentów pozostają w szkole).

26. Dla ucznia posiadającego opinię o zindywidualizowanej ścieżce kształcenia, planując pomoc psychologiczno – pedagogiczną, uwzględniając stan zdrowia ucznia:

- organizuje się wszystkie zajęcia edukacyjne objęte programem nauczania ze wskazaniem poradni psychologiczno – pedagogicznej, których zajęć nie odbywa wspólnie z oddziałem szkolnym,
- planuje się działania wskazane przez poradnię psychologiczno – pedagogiczną, które należy podjąć celem usunięcia barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia w szkole i jego uczestnictwo w życiu pozaszkolnym,
- okres objęcia zindywidualizowaną ścieżką jest nie dłuższy niż rok szkolny.

Opracowała: Magdalena Dybizbańska-Wojcieszek